

Výzkumná zpráva Kongresu

**Nakládání s půdou domorodých
obyvatel**

MARIE ŠMEJKALOVÁ

PRO ČESKÝ MODEL AMERICKÉHO KONGRESU 2020

1. Úvod

Jeden z dlouhodobě nejdiskutovanějších problémů Spojených států amerických je téma nakládání s půdou domorodých obyvatel. Na základě takzvané **discovery doctrine** (teorie práva objevení),¹ která určovala, že evropská země, která objeví danou část Ameriky, se stane jejím vlastníkem, byla půda domorodých obyvatel odebírána a přidělována novým osadníkům.

Tato doktrína naprosto ignorovala přítomnost původních obyvatel, kteří na daném území žili po staletí. Původní bilaterální smlouvy mezi osadníky a indiány byly odstraněny v letech 1830 *Zákonem o odsunu indiánů* a 1887 *Dawesovým zákonem o soukromých pozemcích*.

Prioritou pro Washington bylo vytvoření dopravních spojení a ochrana osadníků, tzv. indiánská otázka se měla vyřešit tvorbou nových rezervací.² Zároveň zákony předpokládaly, že indiáni jako etnikum postupně vymizí a že pozůstatky jejich kultury se asimilují do té americké.³

Z historického hlediska se setkáváme se dvěma hlavními důvody, proč indiánské kmeny požadují navrácení své původní půdy:

1. Kmenová a kulturní vytrvalost původních obyvatel, které zůstaly do dnešního dne nezlomeny
2. Evropské právo, které respektuje osobní vlastnictví⁴

Evropané, kteří byli (nebo si to alespoň mysleli) v 19. století původním obyvatelům technicky a rasově nadřazení, bez větších potíží získali území, které chtěli, nehledě na to, kdo ho v té době obýval.⁵

Ač byly podepsány bilaterální smlouvy mezi původními obyvateli a bílými osadníky, „téměř každá další smlouva zanechala indiány slabší a chudší, zatímco se Spojené státy stávaly bohatšími a silnějšími.“⁶

Jak lze vidět na obrázcích níže, indiáni v průběhu století ztratili téměř veškeré své území. Proto se do dnešního dne jedná o velmi kontroverzní téma a je složité rozhodnout v případech, které se původně indiánské půdy týkají – zejména proto, že „noví“ majitelé

---

¹ Dufek, T. (2011). *Hnutí Rudá síla: Politický aktivismus severoamerických indiánů*. Magisterská diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze., s. 55.

² HEIDEKING, Jürgen a Christof MAUCH. *Dějiny USA*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-2894-0., s. 167.

³ Iltf.org. (2016). *NATIVE LAND LAW Can Native American People Find Justice in the U.S. Legal System?*. [online] Available at: https://iltf.org/wp-content/uploads/2016/11/native_land_law_2010.pdf [Accessed 29 Feb. 2020]., s. 1.

⁴ Rosenthal, H. D. (1976). *Their Day in Court: A History of the Indian Claims Commission*. Rigorózní práce. Kent State University., s. 1.

⁵ Ibid, s. 1.

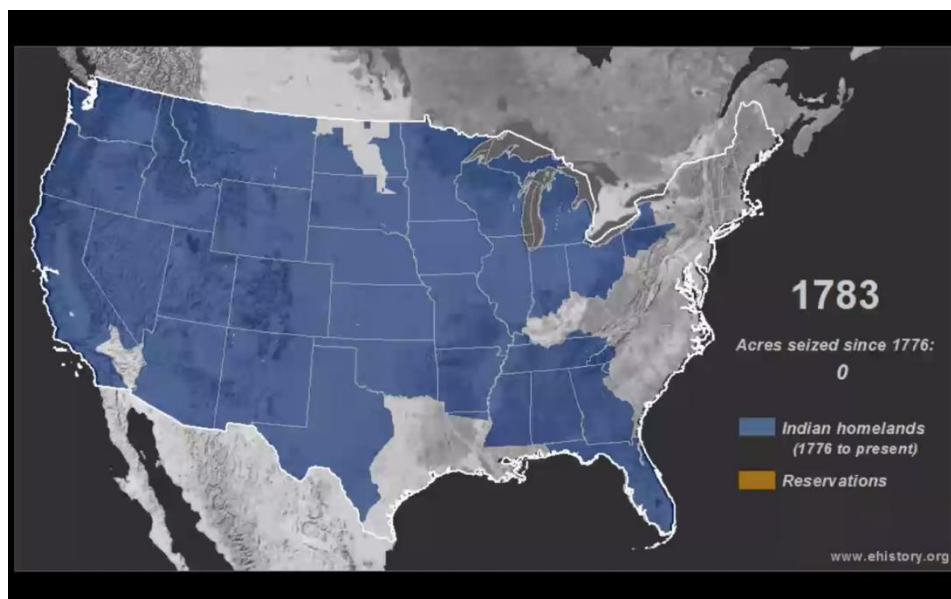
⁶ Harmon, G., (1941). *Sixty Years of Indian Affairs, 1789-1850*, The University of North Carolina Press., s. 319.

často půdu vlastní i téměř 200 let. Přesto se však vláda Spojených států snaží vycházet vstříc kmenovým nárokům, protože si uvědomuje praktickou ilegalitu odebrání indiánské půdy.

Situace v roce 1783:⁷

V této *Výzkumné zprávě* jsou blíže popsány tři výše zmíněné zásadní dokumenty, které se problematikou indiánské půdy zabývají – *Zákon o odsunu Indiánů (Indian Removal Act)* z roku 1830, *Dawesův zákon o soukromých pozemcích (General Allotment Act)* z roku 1887 a *Zákon o novém postavení indiánů (Indian Reorganisation Act)* z roku 1934.

2. Zákon o odsunu indiánů (Indian removal act), 1830

Zákon o odsunu indiánů je jedním ze stěžejních dokumentů v této problematice. Udělil totiž prezidentovi – v té době to byl Andrew Jackson – pravomoc vysídlit pět indiánských kmenů, které obývaly území na západ od řeky Mississippi.⁸ Dále došlo k vytvoření okresů, kam byly indiánské kmeny přesunuty.⁹

Navzdory nadcházejícím událostem Jackson o zákonu během projednávání na plénu Kongresu tvrdil, že se bude jednat o „dobrovolnou migraci, jelikož by bylo kruté nutit původní obyvatele k opuštění hrobů jejich otců a hledání domova v úplně neznámé zemi.“¹⁰

⁷ eHistory.org, 2014. *The Invasion Of America*. [video] Available at: <<https://www.youtube.com/watch?v=pJxrTzfG2bo>> [Accessed 28 February 2020].

⁸ Calhum.org. (1830). *INDIAN REMOVAL ACT OF 1830*. [online] Available at: https://calhum.org/files/uploads/program_related/TD-Indian-Removal-Act-1830.pdf [Accessed 26 Feb. 2020]., s. 412.

⁹ Ibid, s. 412.

¹⁰ CAVE, A., *Abuse of Power: Andrew Jackson and the Indian Removal Act of 1830.*, 2003, Available at: <http://www.trinityhistory.org/AH/pdfs/Cave,%20Abuse%20of%20Power.pdf>, s. 1332.

Ve skutečnosti ale tuto část zákona nebral na zřetel a svými činy nenaplnil sliby, které mu dříve vyhrály podporu v Kongresu. Zároveň porušil několik federálních závazků vůči indiánům (včetně těch, které osobně vyjednal).¹¹

Jacksonovi podporovatelé v Kongresu také ujistili ty členy, kteří pochybovali, že není v plánu proti indiánům použít žádné násilí, či je dokonce k přestěhování nutit. Mississippijský kongresman Robert Adams popřel, že by zákon dával prezidentovi jakoukoli pravomoc „vyhnat ty nebohé lidi z jejich obydlí“, zároveň opět zdůraznil, že relokace zůstane „volná a dobrovolná“.¹² Další z těch, kteří se Jacksona zastali, byl pensylvánský kongresman James Buchanan, který Kongres ujistil o tom, že prezident nikdy nezvažoval „užití vládní moci, aby ty nebohé muže vyhnal přes řeku Mississippi“.¹³ Za zmínku stojí také poznámka georgijského kongresmana Wilsona Lumpkina, který své kolegy ujistil, že „neexistuje muž, který by k indiánům choval vřelejší city, než Andrew Jackson“.¹⁴

Realita byla ale trochu jiná, než jak se ji kongresmani a samotný Jackson snažili prezentovat. Jak naznačuje obrázek přiložený níže,¹⁵ odsun se týkal pěti tzv. civilizovaných kmenů – Čerokiů, Čoktavů, Čikasů, Simonolů a Kriků. Přestože před ratifikací zákona existovaly bilaterální smlouvy mezi vládou Spojených států a jednotlivými kmeny, zákon všechny tyto smlouvy zrušil a zároveň si vymezil právo zrušit jakýkoli indiánský nárok na území.¹⁶

Jacksonovi odpůrci pravděpodobně tušili, že prezident není takový, za kterého se vydává, což se pouze potvrdilo, když se do opozičních rukou dostaly důkazy o možném podplácení a vyhrožování indiánům, kteří odmítali podepsat smlouvy o přemístění.¹⁷ Jacksonovi kritici tak ještě více trvali na důraznější procedurální ochraně existujících práv, která pro indiány plynula z již existujících bilaterálních smluv.¹⁸

Ve snaze upravit znění zákona bylo podáno několik pozměňovacích návrhů, žádný z nich ale neprošel. Kongresmani, kteří byli nakloněni spíše na stranu původních obyvatel, se pokusili zvrátit nevyhnutelné hlasováním. Tento plán jim ale taktéž nevyšel a zákon byl schválen. V realitě měl daleko do toho, co Jackson sliboval během jednání. Svědci mimo jiné vypověděli, že přesuny byly plné násilí, nátlaku a korupce.¹⁹

---

¹¹ Ibid, s. 1332.

¹² Ibid, s. 1334.

¹³ Ibid, s. 1334.

¹⁴ Ibid, s. 1334.

¹⁵ n.d. *Trails Of Tears*. [image] Available at:

<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/16/Trails_of_Tears_en.png> [Accessed 27 February 2020].

¹⁶ Calhum.org. (1830). *INDIAN REMOVAL ACT OF 1830*. [online] Available at:

https://calhum.org/files/uploads/program_related/TD-Indian-Removal-Act-1830.pdf [Accessed 26 Feb. 2020]., s. 412.

¹⁷ CAVE, A., *Abuse of Power: Andrew Jackson and the Indian Removal Act of 1830.*, 2003, Available at:

<http://www.trinityhistory.org/AH/pdfs/Cave,%20Abuse%20of%20Power.pdf>, s. 1335.

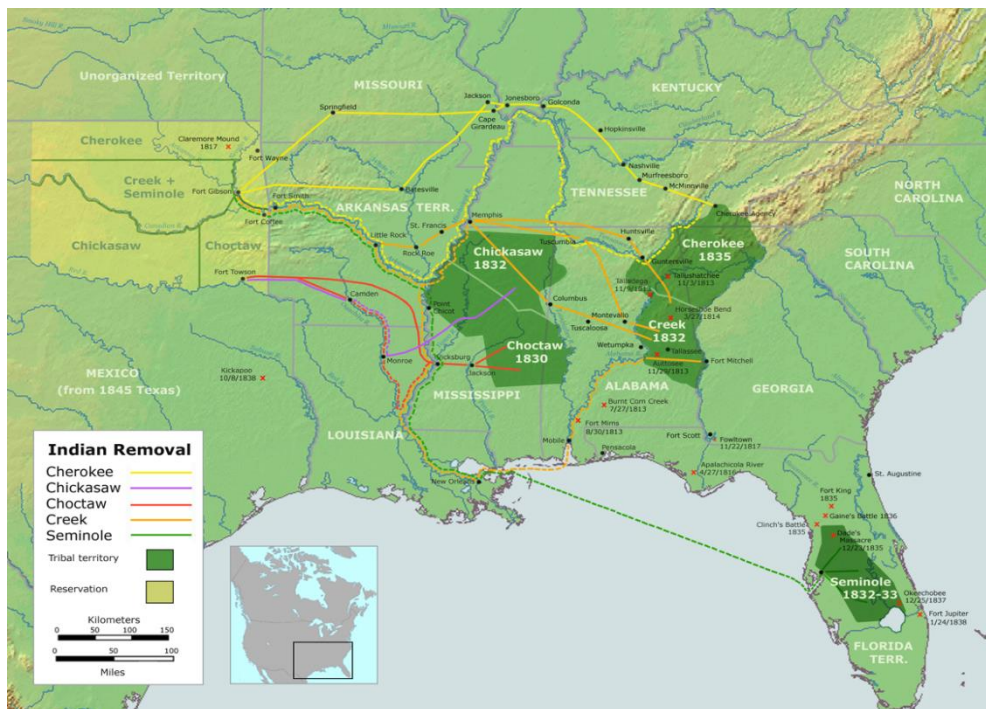
¹⁸ Ibid, p. 1335.

¹⁹ Ibid, s. 1337.

Ač šlo o nerovné partnerství, pro většinu členů Kongresu se jednalo o naprosto přirozený proces. V tehdy totiž Američané indiány nepovažovali za sobě rovné a označovali je za nižší stupeň civilizačního žebříčku.²⁰

Nucený přesun zhruba 60 tisíc původních obyvatel se neobešel bez ztrát na životech a pro proces relokace se vžil název **Szlavá stezka** (Trail of Tears). Samotný proces přesunu započal až v květnu 1838, vojáci americké armády násilím vyhnali přibližně 16 tisíc indiánů kmene Čerokiů z jejich domovů v Tennessee, Alabamě, Severní Karolíně a Georgii. Nejprve je umístili do takzvaných round-up kempů, jen aby je krátce poté přesunuli do jednoho ze tří imigračních táborů. V okamžiku příchodu jim američtí vojáci dali rozkaz, aby se přesunuli dále na západ.²¹

Následky přesunů byly devastující, zhruba 4 tisíce osob (starých, nemocných či jinak oslabených) zemřely během cesty na následky nemoci či vyhladovění. Stovky osob uprchly z táborů a jejich další osud je neznámý. Neznámý počet osob jednoduše zmizel jako přímý důsledek nucené migrace. Celý přesun byl ukončen o několik měsíců později, na konci března 1839.²²

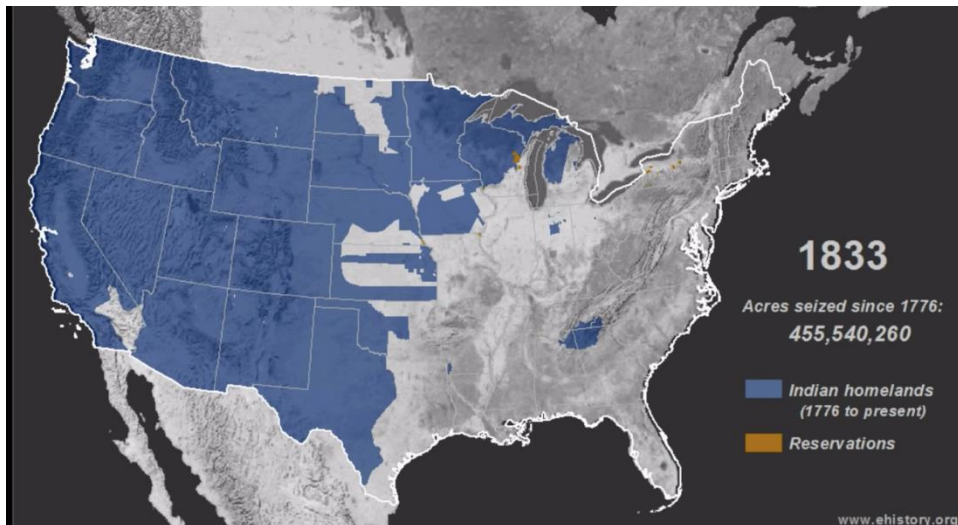
²⁰ Dufek, T. (2011). *Hnutí Rudá síla: Politický aktivismus severoamerických indiánů*. Magisterská diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze., s. 10.

²¹ National Park Service. (2019). *A Brief History*. [online] Available at: <https://www.nps.gov/trte/learn/historyculture/index.htm>. [Accessed 21 Feb. 2020].

²² Ibid.

Mapa z roku 1833, která ilustruje situaci krátce po podepsání *Zákona o odsunu indiánů*.²³

Dnešní optikou jsou tedy Jacksonovy kroky při prosazení tohoto zákona interpretovány jako zneužití moci, které vedlo k nelegálnímu zabrání velkého množství území za použití násilí, ač tedy původně bylo prezidentem slíbeno, že k ničemu takovému nedojde.

3. Dawesův zákon o soukromých pozemcích (General allotment act), 1887

O téměř 60 let později, v roce 1887, byl podepsán *Dawesův zákon o soukromých pozemcích*. Na jeho základě indiáni ztratili přibližně 90 milionů akrů své půdy. Zákon totiž požadoval, aby půda v indiánském držení byla rovnoměrně rozdělena mezi členy kmenů a přebývající půda byla nabídnuta k bílým osadníkům.²⁴

Redistribuce půdy proběhla podle následujícího klíče: hlava rodiny obdržela $\frac{1}{4}$ sekce, každý jednotlivec starší 18 let $\frac{1}{8}$ sekce, každý sirotek pod 18 let taktéž $\frac{1}{8}$ a každý jednotlivec pod 18 let nebo ten, který se narodí až po vydání zákona, obdrží $\frac{1}{16}$ sekce.²⁵

Půda, která byla indiánům na základě zákona odebrána, ale stále zůstala za hranicemi rezervací. Došlo tak k tzv. **šachovnicovému efektu** (checkerboarding) – viz obrázek níže.²⁶ Půda vlastněná bílými osadníky a indiány se začala promíchávat, což postupně vyústilo

²³ eHistory.org, 2014. *The Invasion Of America*. [video] Available at: <<https://www.youtube.com/watch?v=pJxrTzfG2bo>> [Accessed 28 February 2020].

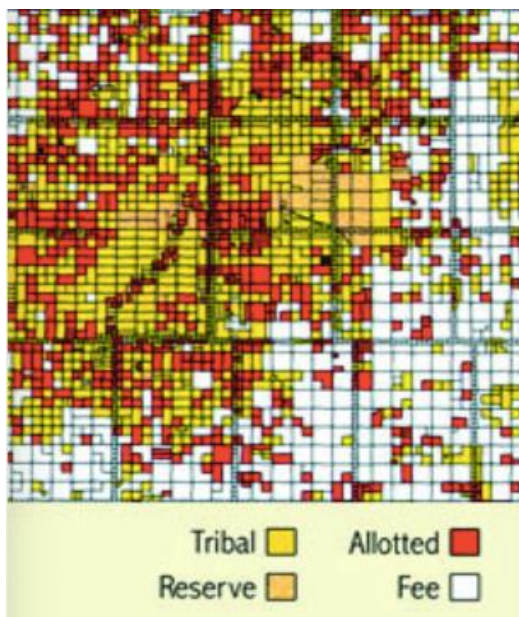
²⁴ Indian Land Tenure Foundation. (2020). *Land Issues – ILTF*. [online] Available at: <https://iltf.org/land-issues/issues> [Accessed 21 Feb. 2020].

²⁵ General Allotment Act, Act of Feb. 8, 1887 (24 Stat. 388, ch. 119, 25 USCA 331)

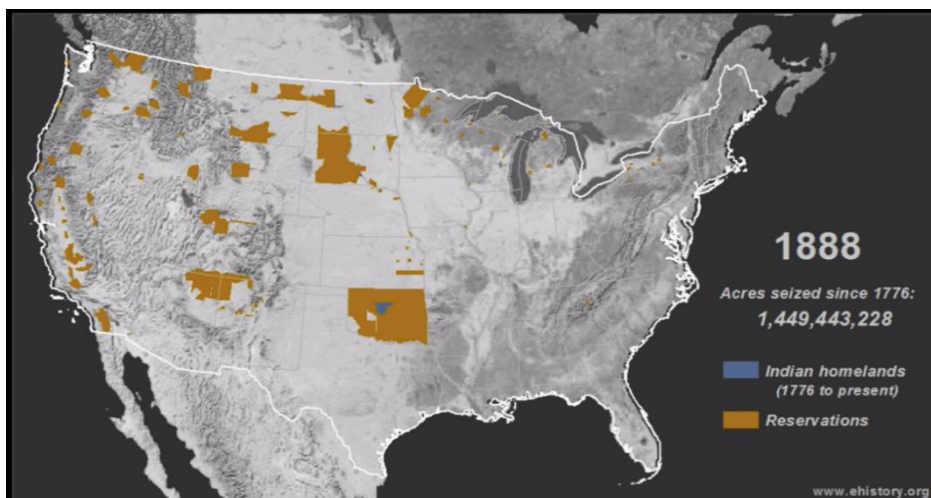
²⁶ n.d. *Land Issues*. [image] Available at: <<https://iltf.org/land-issues/issues>> [Accessed 29 February 2020].

v neschopnost indiánů užívat jejich části k farmaření, vytváření rančů či k jiným ekonomickým aktivitám. Důvodem byla zejména nedostatečná rozloha dané půdy.²⁷

Na obrázku níže je situace v roce 1888, tedy po podepsání *Dawesova zákona*. Zde je jasně vidět, jak obrovské území bylo původním obyvatelům zabráno a jak malou část z něj zabíraly nově vytvořené rezervace.²⁸

Dalším zásadním problémem je znemožnění přístupu k posvátným místům. Indiánská kultura stále dodržuje tradiční náboženství, které je spjata s posvátnými místy. Kvůli odebrání půdy indiánům bylo mnoho posvátných a kulturně významných míst zničeno, případně poškozeno.

²⁷ Indian Land Tenure Foundation. (2020). *Land Issues – ILTF*. [online] Available at: <https://iltf.org/land-issues/issues> [Accessed 21 Feb. 2020].

²⁸ eHistory.org, 2014. *The Invasion Of America*. [video] Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=pJxrTzfG2bo> [Accessed 28 February 2020].

Místa, která jsou ve státním vlastnictví, často nejsou dostatečně chráněna před vandalismem či nadměrným turismem, a dochází tak k dalším poškozením. Často se také stává, že místa nejsou vůbec přístupná kvůli vlastnickým právům v jednotlivých oblastech.²⁹

Toto přerozdělování půdy vedlo k jejímu postupnému rozdělení mezi více a více osob, protože v každé generaci se počet majitelů rozšiřoval. Do dnešního dne stále dochází k exponenciálnímu nárůstu – z tohoto důvodu je příjem z půdy pro každého minimální, ale zároveň dochází k obrovské limitaci nakládání s danou půdou – více majitelů se obvykle na ničem nemůže shodnout. Půda tak ztrácí svůj účel a zároveň dochází k úbytku půdy v indiánském držení. Jako jeden příklad za všechny lze uvést, že v roce 2007 mělo 80 akrů v rezervaci Lac Courte Oreilles ve Wisconsinu celkem 2285 majitelů.³⁰

Ač byl *Dawesův zákon* pravděpodobně prosazen v dobré víře a měl indiánům pomoci, velká část půdy se „ztratila“ kvůli spekulantům a podvodníkům, kteří ji dále prodávali bílým osadníkům. Hlavním důsledkem této reformy tedy bylo zmenšení plochy rezervací a potupné ochuzování původních obyvatel.³¹

Závěrem lze pouze specifikovat, jak devastující následky měl *Dawesův zákon* pro domorodé Američany, kteří: „ztratili z velké části svou kulturní identitu a jejich fyzická existence závisela na příspěvcích federální vlády a na darech charitativních organizací“.³²

4. Zákon o novém postavení indiánů (Indian reorganization act), 1934

Tento zákon byl předložen pro zlepšení situace politických, ekonomických a sociálních podmínek amerických indiánů. Ukončil privatizaci, navrátil některou půdu a ustanovil, že federální zdroje mohou být používány na nákup nové půdy.³³

Zároveň také začal vracet přebytečnou půdu do majetku kmenů, spíše než majitelům mimo indiánskou komunitu. Díky výše zmíněným federálním zdrojům byly miliony akrů půdy přidány k již existujícím rezervacím.³⁴

V roce 2011, o 75 let později, proběhla vládní konference The Indian Reorganization Act – 75 Years Later: Renewing Our Commitment to Restore Tribal Homelands and Promote Self-Determination, jejímž cílem bylo zhodnotit, nakolik *Zákon o novém postavení indiánů* této komunitě pomohl.

---

²⁹ Ibid.

³⁰ Indian Land Tenure Foundation. (2020). *Land Issues – ILTF*. [online] Available at: <https://iltf.org/land-issues/issues> [Accessed 21 Feb. 2020].

³¹ HEIDEKING, Jürgen a Christof MAUCH. *Dějiny USA*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-2894-0., s . 170.

³² Ibid, s. 170.

³³ Zákon o novém postavení indiánů, The Living New Deal. (n.d.). *INDIAN REORGANIZATION ACT (1934)*. [online] Available at: <https://livingnewdeal.org/glossary/indian-reorganization-act-1934/> [Accessed 24 Feb. 2020].

³⁴ Encyclopedia Britannica. (2016). *Indian Reorganization Act | United States [1934]*. [online] Available at: <https://www.britannica.com/topic/Indian-Reorganization-Act> [Accessed 6 Mar. 2020].

Indian Reorganization Act je do dnešního dne považován za stavební kámen federální legislativy, která se zabývá zájmy indiánů.³⁵

5. Vláda USA vs. původní obyvatelé

Současné požadavky zástupců indiánů volají po ustanovení nového právního rámce, který by se jejich půdy týkal. Indian Land Tenure Foundation v roce 2016 zveřejnila dokument, který popisuje dvanáct principů, které by takový právní rámec měly vytvořit. Silně se vymezují proti částečnému či omezenému vlastnictví půdy, které mají dnes, jelikož jim půda historicky patřila celá, než byla v 19. století odebrána.³⁶

Zároveň se velmi silně ohrazují proti precedentu, který stanovuje, že objevení Ameriky dalo prvním osadníkům vlastnictví půdy domorodých obyvatel. Stanovují, že je to pouze oprávněno půdu odkupovat, to ovšem pouze v případě, že domorodí obyvatelé budou ochotni prodávat.³⁷

Dále se požadované principy věnují zpřesňování právních nepřesností, které jsou dle jejich interpretace představovány americkým právem. Za velmi důležité je třeba označit požadavek, který původní kmeny opravňuje k vytvoření své vlastní vlády a svého vlastního práva – toto se týká všech problematik, tedy včetně té nakládání s půdou a zdroji.³⁸

6. Indiánské nároky u soudu

Již na konci 19. století se původní obyvatelé snažili bránit proti zabránění své půdy právní cestou. Zpočátku se jejich nároky nesetkávaly s přílišným úspěchem. Často byly od soudu přeneseny zpět do Kongresu, kde se buď ztratily pod množstvím jiné byrokracie, nebo byly úplně odmítnuty, protože byly předloženy rasou, která byla „mrtvá“ – stále se totiž nacházíme v době, kdy se očekávalo úplné vymizení původních obyvatel.³⁹

The Federal Court of Claims byl ustanoven v roce 1855, nicméně jakákoli naděje pro původní obyvatele zmizela o osm let později, když jim bylo zakázáno stížnosti podávat.⁴⁰

Nehledě na zákazy, kmeny na své nároky nezapomněly a v roce 1881 se jim podařilo přístup k soudu opětovně získat. Jediným problémem byla skutečnost, že musely absolvovat trnitou cestu při každém jednotlivém případě, aby se k soudu vůbec dostaly. Proces, který je měl odradit, ale úplně nezafungoval, a tak bylo do roku 1946 nároků vzneseno 200.⁴¹

---

³⁵ Ibid.

³⁶ Iltf.org. (2016). *NATIVE LAND LAW Can Native American People Find Justice in the U.S. Legal System?*. [online] Available at: https://iltf.org/wp-content/uploads/2016/11/native_land_law_2010.pdf [Accessed 29 Feb. 2020].

³⁷ Ibid, s. 3.

³⁸ Ibid, p. 11.

³⁹ Rosenthal, H. D. (1976). *Their Day in Court: A History of the Indian Claims Commission*. Rigorózní práce. Kent State University., s. 2.

⁴⁰ Ibid, s. 2.

⁴¹ Ibid, s. 2.

Čím dál hlasitější protesty ze strany kmenů i jejich sympatizantů vedly k ustanovení speciálního indiánského tribunálu, tzv. **Indian Claims Commission**, který se měl všem těmto nárokům věnovat. Nikdo ale nečekal takové množství nároků, které ji zavalí – celkem jich bylo 852. Každý z nároků bylo nutné individuálně prozkoumat a účast mnohých expertů (antropologové, etnologové, historici, právníci...) byla nevyhnutelná. Bylo totiž nezbytné ustanovit, který kmen žil kde a ve kterém období. Na základě všech těchto informací byla určena částka, kterou má vláda vyplatit. Trvalo 30 let, než byly všechny nároky probrány a vyřešeny.⁴²

V době, kdy byly podepsány bilaterální smlouvy (a zároveň v době, kdy indiáni chtěli půdu, ale bílí osadníci jim nabízeli pouze peníze), bylo vyplaceno 800 milionů dolarů. Komise určila, že bude vyplaceno dalších 600 milionů dolarů jako kompenzace (zhruba 1000 dolarů pro každého indiána). Zásadní problém s půdou ale zůstal nevyřešen.⁴³

7. Úřad pro indiánské záležitosti (Bureau of indian affairs)

Jedná se o instituci, která se zabývá záležitostmi indiánů a původních obyvatel Aljašky od svého založení roku 1824. Již od samého počátku sloužila jako hlavní aktér ve vztahu federální vlády, indiánských kmenů a původních obyvatel Aljašky. Nicméně za poslední dvě století se její přístup drasticky změnil.

K vývoji docházelo společně se změnami ve federální politice vůči původním obyvatelům. Od původní snahy asimilovat indiány do americké společnosti se vyvinula až k prosazování indiánského sebeurčení.

8. Závěr

Po půdě lačnickí federální vláda v 19. století nerespektovala předchozí bilaterální dohody s kmeny původních obyvatel, což vyústilo v postupné zabírání území pod zástěrkou legálnosti, kterou měly zaručit výše zmíněné zákony a smlouvy.

Zabráním půdy se bílí osadníci dostali k cenným zdrojům, jako například k nalezištím zlata či k půdě, která pro ně byla sociálně i ekonomicky výhodná.

I nyní, téměř dvě stě let od ratifikace *Zákona o odsunu indiánů*, který prakticky započal masivní zabírání půdy, panují spory o tom, komu má daná půda patřit. Je velmi těžké tuto situaci soudit, jelikož původní obyvatelé na ni mají historický nárok a skutečně to byli oni, kdo ji vlastnil. Bohužel ale „noví“ majitelé půdy mohou vlastnit už téměř po dvě století. Dochází tedy k téměř neřešitelnému problému, jelikož v každém případě bude jedna ze stran poškozena.

---

⁴² Ibid, s. 4.

⁴³ Ibid, s. 5.

Snaha najít konsenzus mezi všemi zúčastněnými stranami je náročný a dlouhý proces, který bude s největší pravděpodobností probíhat ještě dlouho. Jak bylo zmíněno výše, vyřešení daných nároků může zabrat i několik desetiletí.

9. Zdroje

Calhum.org. (1830). *INDIAN REMOVAL ACT OF 1830*. [online] Available at: https://calhum.org/files/uploads/program_related/TD-Indian-Removal-Act-1830.pdf [Accessed 26 Feb. 2020].

CAVE, A., *Abuse of Power: Andrew Jackson and the Indian Removal Act of 1830.*, 2003, Available at: <http://www.trinityhistory.org/AH/pdfs/Cave,%20Abuse%20of%20Power.pdf>,

Dufek, T. (2011). *Hnutí Rudá síla: Politický aktivismus severoamerických indiánů*. Magisterská diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze.

eHistory.org, 2014. *The Invasion Of America*. [video] Available at: <<https://www.youtube.com/watch?v=pJxrTzfG2bo>> [Accessed 28 February 2020].

Encyclopedia Britannica. (2016). *Indian Reorganization Act | United States [1934]*. [online] Available at: <https://www.britannica.com/topic/Indian-Reorganization-Act> [Accessed 6 Mar. 2020].

General Allotment Act, Act of Feb. 8, 1887 (24 Stat. 388, ch. 119, 25 USCA 331)

Harmon, G., (1941). *Sixty Years of Indian Affairs, 1789-1850*, The University of North Carolina Press.

HEIDEKING, Jürgen a Christof MAUCH. *Dějiny USA*. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-2894-0.

iltf.org. (2016). *NATIVE LAND LAW Can Native American People Find Justice in the U.S. Legal System?*. [online] Available at: https://iltf.org/wp-content/uploads/2016/11/native_land_law_2010.pdf [Accessed 29 Feb. 2020].

Indian Land Tenure Foundation. (2020). *Land Issues – ILTF*. [online] Available at: <https://iltf.org/land-issues/issues> [Accessed 21 Feb. 2020].

n.d. *Land Issues*. [image] Available at: <<https://iltf.org/land-issues/issues>> [Accessed 29 February 2020].

n.d. *Trails Of Tears*. [image] Available at: <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/16/Trails_of_Tears_en.png> [Accessed 27 February 2020].

National Park Service. (2019). *A Brief History*. [online] Available at: <https://www.nps.gov/trte/learn/historyculture/index.htm>. [Accessed 21 Feb. 2020].

Rosenthal, H. D. (1976). *Their Day in Court: A History of the Indian Claims Commission*. Rigorózní práce. Kent State University.

10